

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2824/2021
05.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула, Слађане Накић Момировић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиља АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Вера Бацковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Максимовић, адвокат из ..., ради исплате зараде и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 754/21 од 14.05.2021. године, у седници већа одржаној 05.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 754/21 од 14.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 754/21 од 14.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 382/20 од 10.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи АА из ... исплати: на име мање исплаћене зараде износ од 43.520,20 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2011. до 26.12.2012. године сходно Закону о висини стопе затезне камате, а од 26.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом сходно Закону о затезној камати; на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора на досуђени износ од 12.126,40 динара, затезну камату почев од 16.11.2011. до 26.12.2012. године, сходно Закону о висини стопе затезне камате, а од 26.12.2012. године до исплате законску затезну камату сходно Закону о затезној камати, све у року од осам дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи ББ из ... исплати: на име мање исплаћене зараде износ од 32.520,20 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2011. до 26.12.2012. године сходно Закону о висини стопе затезне камате, а од 26.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом сходно Закону о затезној камати; на име накнаде штете због неисплаћеног годишњег одмора на досуђени износ од 12.126,40 динара, затезну камату почев од 16.11.2011. до 26.12.2012. године, сходно Закону о висини стопе затезне камате, а од 26.12.2012. године до исплате законску затезну камату сходно Закону о затезној камати, све у року од осам дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљама на име трошкова поступка солидарно исплати износе од 207.750,00 динара са законском затезном каматом почев

од дана извршности пресуде до исплате у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде и ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова поступка тужиљи АА исплати износ од 4.126,00 динара и ББ износ од 3.686,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а преко досуђеног износа одбијен је захтев за трошкове поступка АА у износу од још 4.126,00 динара и ББ у износу од још 3.686,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 754/21 од 14.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и обавезујућем делу става четвртог изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиља да им тужена исплати мање исплаћене зараде, а на основу одредбе члана 104. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05... 54/09). О захтеву тужиља судови су одлучили уз адекватну примену материјалног права, при чему треба имати у виду и да одлука о тужбеном захтеву као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па евентуално другачија одлука о основаности захтева не указује нужно и на неуједначену судску праксу. Имајући у виду наведено, предметно питање права на исплату мање исплаћене зараде је питање конкретног спора, дакле, не ради се о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.07.2013. године, а побијени део правноснажне пресуде у односу на сваког туженог понаособ очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем крусу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић